besedilo.si
Slovenska glasbena besedila

Oda gudeki

Izvajalec: Mi2
Izvajalec: Frajkinclari
Avtor besedila: Jernej Dirnbek, Tonček Kregar
Avtor glasbe: Egon Herman

Je minla jesen, vune zima zavija,
je ratal problem - prazna je škrija.
Moram vam rečt, me je res že skrbelo,
dokler ni k sreči eno nedelo,
prišo k nam srečo, ki nosi nam mleko.
Sn malo pojamro pa tak mi je reko:

Ne bodi no hecn, zaka sma kolega,
bom zrihtal tak, da bo dosti vsega.
Sma z Mico sama, veš froci so šli,
štalunc pa tak pun, da se ti duša smeji.
Pa vse je natur - saj veš kak je ? Domače!
150 kil za pol delavske plače!

Ni blo kaj za študirat, sn v roko mu sego,
sma šla še v gostilno, da bi posl se vlego.
Po štirih gemištah sma že vedla termin,
konec novembra starim cajtom v spomin.
Pa še to sma pogruntala, da on, baba pa jes,
smo za furež premalo zato ko prasec ni pes.
Tak se jas spomnem na prijatle z Mi2,
jim pošljem emajl pa so odmah bli za!

Blo je glih prav hladno za furežni dan,
sn se vstal no malo prej in zaverglo karavan.
Zložo vun opremo s snočišnega špila,
da se ne bi po nerodnem ki s krvjo polila.
Dečki so čakali budni, spočiti,
samo tonča s ko po navadi moral še zbuditi.
Vsedli smo se v avto, se pognali po ravnici,
ko bi reko en, dva, tri, smo bli že na pečici.

Aj ja ja ja?

Tam so pred hišo sedeli mesar,
gospodarica in gospodar.
Ko nas je ženšče videlo priti,
se je na vso grlo začelo jeziti:
Prokleti dedi kaj vas ni sram,
vas je devet gudek pa sem.

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.

Ja saj pa ne kolemo krave,
pol preveč si jih pripelo butl.
Kaj se boš drla, je gazda zatulo,
leti pripravi krop pa čebulo.
Nič nas ni preveč glih nas je prav,
se bo vsaj posl pred temo končal.
Srajca za čreve, flik za kosti,
dims za ocvirke, tonč pa za kri.
Ta mali naj gleda in se vuči,
lepo po pameti, se nikam ne mudi.

Aj ja ja ja?

Smo prišli pred štalco, en šnops smo si spili,
i jebi ga gudek, zdaj te mo vbili!
Štrikec na tačko, ti primi za rep,
daj vmakni se flik ne stoj tam ko vdep.
Gudek je vrešal, v kot se je stiskal,
v svinskem jeziki milosti iskal.
Ne me še vbiti, ne me še vbiti,
dajte mi cajt se še malo zrediti.
Kaj boš zaj jamro, je zabelo mesar,
danes mam cajt, cajt je pa gnar.
Je pičo, pičo, pičo ...

Malo otožnosti v takih trenutkih,
zmerom se najde v naših občutkih.
Pomisliš, kak hitro življeje beži,
še včeraj si krulo nes te več ni?
Pa pusti zdaj liriko mladi poet,
neredi en šluk pa boš vido ta svet čisto v redi.
Prinesite gudeka kropi so kredi?

Aj ja ja ja?

Nad banico smo žvalco s kolofonijo posuli,
polili malo s kropom, osuknili okoli.
Dva po dva na ketno, jes sn astistiro,
čez en cajt je bil tak gladek, ko da bi se depiliro.
Daj ga odpri franc, da vidim kak je kaj,
kaki je - je, zdaj ne more več nazaj.

U je lepo meso, jetra zdrava, čvrta,
špeha pa skor nič, za slaba dva prsta.
Na nesi jih v kuhno pa reči naj se poštela,
ko smo mi ostali zdaj itak brez dela.
Da sosedov maček dal bi nam mir,

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.

sn fukno na drevo mu svinski mehir.

Te vidim pesa kak okoli se grebe,
sn zatulo marš f kočo - drugač bom še tebe.
Do teme smo ga rezali, komadali in mleli,
non štop dobro pili pa še bolše jeli:
jetre in hrtišovno, pečenko, krvavice,
krompir in zele pa za konec pečenice.

Da pa ne bi kiremu blo slabo po prasici,
smo vmes navalili še po mlinčevi potici.
Bolj ko so nosli k mizi, bolj nam je dišalo,
ob polnoči ga ni več za en ajmerček ostalo?
Te pa smo vsi dobre volje vzeli inštrumente v roke
inu vžgali vkup za mizo ene ljudske karaoke.

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.